

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 24 stycznia 2018 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa – (...) Bank (...) S.A. w W. domagała się zasądzenia od pozwanej B. M. kwoty 475,64 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 473,18 zł od dnia 24 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty. Nadto domagała się zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 9 października 2009r. pozwana zawarła ze stroną powodową umowę o wydanie i używanie karty kredytowej nr (...), która w związku z wypowiedzeniem została zaewidencjonowana na rachunku Kredyt (...) nr (...). Na podstawie ksiąg rachunkowych stwierdzono, że na dzień 23 stycznia 2018 r. figuruje w nich niespłacony dług pozwanej wynikający z czynności bankowej objętym powyższym rachunkiem. Podała, że na wartość przedmiotu sporu składa się należność główna w kwocie 473,18 zł oraz należność z tytułu odsetek naliczonych do dnia 23 stycznia 2018 r. w wysokości 2,46 zł. Dodała, że 30 czerwca 2017 r. skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty, w treści którego strona powodowa zaznaczyła, że w przypadku braku możliwości dokonania jednorazowej spłaty istnieje możliwość zawarcia ugody/porozumienia dotyczącego spłaty. Pozwana jednak nie uregulowała należności, nie zawarła również ugody dotyczącej spłaty zadłużenia.

Postanowieniem z 21 marca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 6 czerwca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 813/18 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, w którym zaskarżyła nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że faktyczna kwota zadłużenia jest niższa niż wskazana w nakazie zapłaty. Według niej stan zadłużenia na dzień 13 lipca 2018 r. wynosił 287,77 zł. Podała, że zawiadamiała stronę pozwaną, że nie stać jej na jednorazową spłatę zadłużenia i regularnie dokonywała w ratach spłaty należności dochodzonej pozwem.

W piśmie z 7 lipca 2018 r. strona powodowa ograniczyła powództwo do kwoty 238,76 zł, na którą składały się : 190,77 zł tytułem należności głównej, 0,99 zł tytułem odsetek umownych od należności głównej liczonych od dnia 19 lipca 2018 r. do dnia 7 sierpnia 2018 r. oraz kwoty 47 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji bankowych. Przyznała, że pozwana dokonywała spłaty zadłużenia, jednak nie zostało ono nadal w całości uregulowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. M. w dniu 9 października 2009 r. zawarła ze stroną powodową umowę o wydanie i używanie karty kredytowej nr (...).

Pozwana korzystała z kredytu przewidzianego umową.

Strona powodowa pismem z 2 marca 2017 r. wypowiedziała pozwanej powyższą umowę z powodu negatywnej oceny jej zdolności kredytowej. Termin wymagalności wynosił zgodnie z umową dwa miesiące od dnia doręczenia pisma i upłynął w dniu 24 maja 2017r.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - wypowiedzenie umowy - k. 52 – 53

Po wypowiedzeniu umowy pozwana systematycznie spłacała zadłużenie wpłacając kwoty po 50, 100 i 200 zł.

dowód: - potwierdzenia przelewów pozwanej, k. 28 – 38,

Na dzień 19 stycznia 2018r. zadłużenie pozwanej z tytułu w/w umowy wyniosło 475,12 zł, w tym :

- 473,18 zł z tytułu należności głównej
- 1,94 zł z tytułu odsetek umownych za okres od 4.01.2018r. do 19.01.2018r.
- 0,00 zł z tytułu prowizji i opłat bankowych

Zgodnie z umową stronie powodowej należne były dalsze odsetki od dnia 20.01.2018r. od należności głównej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP jednak nie wyższe od odsetek maksymalnych za opóźnienie.

dowód: -wyciąg z ksiąg banku nr (...) z 19.01.2018 r. –

k. 12,

Po dniu 24 stycznia 2018r. pozwana na poczet należności z tytułu w/w umowy wpłaciła w dniach:

- 1.03.2018r. – kwotę 100 zł,
- 16.04.2018r. – 50 zł,
- 8.05.2018r. – 50 zł,
- 11.06.2018r. – 50 zł,
- 19.07.2018r. – 100 zł,
- 28.08.2018r. – 100 zł,
- 21.09.2018r. – 100 zł

dowody: - potwierdzenia przelewów pozwanej, k. 28-31,59-61

- historia operacji na koncie kredytowym – k. 46 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dochodzona w niniejszej sprawie wierzytelność wynikała z zawarcia przez strony umowy o kartę kredytową. Podstawę prawną żądania zapłaty stanowił więc postanowienia zawartej umowy oraz art.353¹ kc.

Fakt zawarcia przedmiotowej umowy oraz skuteczność jej wypowiedzenia przez stronę powodową nie były przez pozwaną kwestionowane. Pozwana kwestionowała jedynie aktualną wysokość należności dochodzonej pozwem w związku z faktem, iż systematycznie dokonywała jej spłaty, w tym również po wytoczeniu powództwa, tj. po dniu 24.01.2018r. oraz po ograniczeniu powództwa pismem z dnia 7.07.2018r.

Okoliczność spłaty zobowiązania po wytoczeniu powództwa pozwana wykazała dowodami w postaci potwierdzeń przelewów złożonych do akt sprawy (k. 28-32 oraz 59-61).

Wynikało z nich, że pozwana po dniu 24.01.2018r. dokonała 7 wpłat na łączną kwotę **550 zł**.

Zgodnie z treścią wyciągu z ksiąg banku nr (...) (k. 12 akt) zobowiązanie pozwanej na dzień 19.01.2018r. wyniosło 475,12 zł. Ponadto stronie powodowej należne były dalsze odsetki umowne liczone od kwoty 473,12 zł od dnia 20.01.2018r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (aktualnie 10 % w stosunku rocznym) jednak nie wyższe od odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Zgodnie z wyliczeniem zawartym w w/w dokumencie bankowym strona powodowa sformułowała żądanie pozwu dochodząc w nim kwoty 473,18 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 20.01.2018r. do dnia zapłaty oraz odsetek skapitalizowanych do dnia 23.01.2018r. w wysokości 2,46 zł.

Na dzień zamknięcia rozprawy, tj. 16.10.2018r. należność ta wyniosłaby więc łącznie kwotę **510,12 zł** (473,18 zł + 2,46 zł + 34,48 zł tytułem odsetek umownych od kwoty 473,18 zł od dnia 24.01.2018r. do 16.10.2018r.) .

Jak już zaś wyżej wskazano, do dnia zamknięcia rozprawy pozwana uiściła na rzecz strony powodowej łącznie kwotę **550 zł** a więc wyższą od należności dochodzonej pozwem.

Nawet więc zgodnie z powyższym rozliczeniem (uproszczonym na niekorzyść pozwanej, tj. bez zaliczania na bieżąco dokonywanych przez siedem miesięcy wpłat, które powinny z dniem dokonania każdej z nich zmniejszać wysokość należności ubocznych a następnie należności głównej) uznać należało, że żądanie pozwu w toku niniejszego postępowania zostało zaspokojone w całości.

Jednocześnie podkreślić należy, że w piśmie z dnia 7.07.2018r. zawierającym ograniczenie powództwa do kwot: 190,77 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami umownymi od dnia 7.08.2018r. do dnia zapłaty oraz kwoty 0,99 zł tytułem odsetek, strona powodowa wystąpiła jednocześnie z nowym żądaniem (nie uwzględnionym w pozwie) a dotyczącym zapłaty kwota 47 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji bankowych.

Wysokość należności dochodzonej pozwem była sporna. Na stronie powodowej, zgodnie z ogólną regułą dowodową wynikającą z art. 6 kc, spoczywał więc ciężar wykazania zasadności obciążenia pozwanej kwotą 47 zł. Strona powodowa nie przedstawiła zaś żadnego dokumentu potwierdzającego zasadność naliczania przedmiotowej kwoty. Nie sprecyzowała ponadto jakie konkretnie koszty i opłaty się na nią składają. Do dnia zamknięcia rozprawy powódka nie przedłożyła ani umowy o wydanie karty kredytowej ani też regulaminu czy też tabeli opłat stanowiących podstawę ich naliczenia. Dlatego należało uznać, że co do kwoty 47 zł strona powodowa nie sprostала obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. i roszczenie w tej części nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Z uwagi na cofnięcie pozwu ponad kwotę 238,76 zł przed rozpoczęciem rozprawy, sąd umorzył postępowanie w tej części na podstawie art. 203§1 kpc w zw. z art. 355§1kpc, albowiem okoliczności sprawy nie wskazywały na to, aby czynność ta była sprzeczna z prawem, z zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa (art.203§4 kpc) (punkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc (punkt III wyroku).

Z uwagi na to, że pozwana dokonała spłaty zadłużenia dopiero po wytoczeniu powództwa, winna była w tym zakresie ponieść koszty procesu. Mając jednak na uwadze jej trudną sytuację finansową (pозwana pozostaje bez pracy z powodu przebytej, długotrwałej choroby) Sąd nie obciążył pozwanej kosztami procesu.

Z/

1. (...)

2. (...)

3. K.. (...)

L., (...)

(...)